

Der er, set fra et kriminelt Standpunkt, noget modsigende i at straffe nogle, fordi de drive Prostitution og ikke andre, naar Forskellen er den, at de sidste kun drive den efter en dem af Politiet given Recept. Jeg kan godt forstaa, at det vækker Anstød og Forargelse. — Jeg lægger for øvrigt ikke videre Vægt paa, om de Bestemmelser, som skulle gives til Bekæmpelse af Prostitutionen, de Begrænsninger af de prostitueredes Frihed, som ere nødvendige i politimæssig Henseende, gives ved Lov, eller om man overlader det til vedkommende Autoritet at fastsætte dem ved Regulativ. I øvrigt tror jeg, det vil være mest praktisk, at man ligesom nu benytter begge Dele. — Hvad Bordellerne angaar, finder jeg, at de ere Prostitutionens værste Side. Jeg vilde meget ønske, at man kunde komme bort fra dem. Imidlertid maa jeg dog henvise til Kommissionsflertallets Udtalelser om dem, ligesom ogsaa til de Oplysninger, som foreligge fra Berlin. I den tyske Lov er det fastsat, at Bordeller ikke maa findes i Landet. Ikke desto mindre oplyser Berliner-Politiet, at Bordeller alligevel forekomme, man kan ikke ganske undgaa dem. I ethvert Tilfælde kunde de maaske hos os indskrænkes mere, end det hidtil er sket. Mulig kunde man finde saadanne Kauteler, at man kunde komme helt bort fra Bordellerne. Mulig kunde man finde en eller anden Maade, hvorpaa man kunde anbringe de Personer, om hvilke det siges, at de ikke kunne finde dem i at leve i Samfundet undtagen i et Bordel, fordi de, saa snart de leve uden for et saadant, straks komme paa Kant med Samfundet. Maaske der kunde gives Bestemmelser, hvorefter saadanne Individer kunde anbringes i kommunale Arbejdshuse eller i lignende Anstalter. Disse Ting høre altsaa til dem, hvor jeg mener, at der kan være Tale om Forandringer i Lovgivningen og mulig ogsaa paa andre Punkter. I øvrigt lægger jeg ikke Vægt paa den rent formelle Ordning, men for at der ikke skal ske nogen Mistorstaelse, maa jeg sige, at jeg for at kunne være med til en ny Ordning af den ene eller den anden Art forlanger, at den opfylder de Betingelser, som nævnes i Kommissionsbetænkningen Side 7, dels: „At de Kvinder, som professionsmæssig drive dette Erhverv, der medfører store Faren for den almindelige Sundhedstilstand, underkastes den sanitære Kontrol, som maa anses fornøden for at modarbejde og formindske disse Faren“ — dels: „At dette Erhverv drives paa en saadan Maade, at det ikke i

væsentlig Grad er til Ulempe eller Forargelse for det anstændige Publikum“.

I et nyt Lovforslag vilde jeg gerne se en Lovbestemmelse, der svarer til § 12 i Loven af 10de April 1874, nemlig en Bestemmelse, der gik ud paa, at offentlige Beværtere ikke maatte have Fruentimmere til Huse, der dreve Utugt som Erhverv, eller benytte saadanne i deres Beværetninger. Ellers vilde man ved Siden af de Fællesbordeller, som man kunde tænke sig, at de prostituerede selv dannede, meget let hos adskillige Beværtere, navnlig saadanne, hvor Soldater og Sømænd søgte hen, faa adskillige smaa Bordeller. Lovforslaget er nemlig, som jeg forstaaar § 4, ikke til Hinder for, at en Værtshusholder har boende hos sig, og benyttede saadanne til Opvartning, Fruentimmer, som kunde yde Gæsterne den Villighed, man forlangte af dem.

Jeg har endnu en Slutningsbemærkning at gøre. Medens jeg stærkt har fremhævet det politimæssige, det sanitære og tillige det moralske Hensyn, har jeg ikke talt om det „humane“ Hensyn, paa hvilket der af mange lægges stor Vægt. Jeg skal villig indrømme, at man skal være human i alle Forhold. Ligesom de største Forbrydere, Straffefangerne paa Livstid, skulle behandles med Humanitet og ikke skulle behandles haardere, end Formaalet selv gør nødvendigt, saaledes skal man heller ikke over for de prostituerede gaa videre med Indskrænkninger i deres Frihed og Tilsyn med dem, end fornødent er, hvad jo ogsaa Kommissionens Flertal har gjort gældende; men mere Hensyn finder jeg ikke, at de have Krav paa. Jeg synes nok, at det er overdreven Humanitet med alle de Hensyn, der tit forlanges over for de offentlige Fruentimmere. Der tales om det skandaløse i den Kontrol, de ere undergivne. Det rører ikke mig. Man kan have Medlidenhed med dem. Der er dem, der have været sædelige Piger men ere blevne forførte og derved komne ind paa denne Bane. Jeg henviser til Lotte i „Adam Homo“. Dem kan man have Medlidenhed med, men jeg finder ikke, at der er Spor af Grund til af Hensyn til de prostituerede Fruentimmer ikke at træffe de Bestemmelser, som man ellers, dels af sanitære Hensyn og dels af Hensyn til det offentlige, til den almindelige Orden, anser for at være nødvendig. Vi maa nemlig huske paa, at de paagældende Kvinder ere alle sammen *frivillig* komne ind paa denne Vej, og de kunne træde ud, naar de ville opgive Er-